III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 7 septembrie 2021

cu privire la o propunere de directivă de modificare a Directivei 2013/34/UE, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 în ceea ce privește raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea (CON/2021/27)

(2021/C 446/02)

Introducere și temei juridic

La 29 iunie 2021, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Parlamentului European o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/34/CE, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 în ceea ce privește raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea ([1]) (denumită în continuare „directiva propusă”).

Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât directiva propusă cuprinde dispoziții care intră în competența BCE, inclusiv, în special, punerea în aplicare a politicii monetare în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) prima liniuță și articolul 282 alineatul (1) din tratat, supravegherea prudențială a instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 127 alineatul (6) din Tratat și contribuția la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar în temeiul articolului 127 alineatul (5) din Tratat. În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Observații generale

1.1 BCE apreciază obiectivul directivei propuse de a îmbunătăți cantitatea, calitatea și disponibilitatea informațiilor legate de durabilitate, ca parte a agendei mai largi a Comisiei Europene privind finanțarea durabilă ([2]) și în conformitate cu obiectivele Pactului verde european ([3]). BCE apreciază, de asemenea, calendarul stabilit în directiva propusă, în special adoptarea primului set de standarde de raportare privind durabilitatea până în octombrie 2022.

1.2 Actualul regim de raportare de către întreprinderi de informații privind durabilitatea aplicabil în Uniunea Europeană (UE) nu asigură informații suficiente, consecvente și comparabile pentru sectorul privat sau pentru autoritățile publice. Părțile interesate nu sunt în măsură să evalueze impactul întreprinderilor asupra durabilității și, în special, asupra schimbărilor climatice. O mai bună publicare a indicatorilor prospectivi nu numai că le-ar permite părților interesate să monitorizeze progresele înregistrate de întreprinderi în ceea ce privește alinierea modelelor lor de afaceri și a operațiunilor lor cu traiectorii compatibile cu o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și, ulterior, cu o economie cu zero emisii de dioxid de carbon, astfel cum se prevede în Pactul verde european, dar ar și contribui la evaluarea riscurilor la care sunt expuse întreprinderile ca urmare a eventualelor reevaluări ale activelor în cazul unor traiectorii nealiniate. În acest context, directiva propusă sprijină și completează informațiile pe care întreprinderile vor trebui să le publice în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) (denumit în continuare „Regulamentul privind taxonomia”) și aduce economia UE mai aproape de obiectivele Pactului verde european.

([1]) COM(2021) 189 final.

([2]) A se vedea „Overview of sustainable finance” (Prezentare generală a finanțelor sustenabile), disponibil pe website-ul Comisiei la adresa www.ec.europa.eu.

([3]) Comisia a publicat comunicarea privind „Pactul verde european” la 11 decembrie 2019; a se vedea COM(2019) 640 final.

([4]) Regulamentul (UE) nr. 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

1.3 Standardele privind informarea cu privire la durabilitate care prevalează în prezent pe pieţele financiare sunt insuficiente pentru a garanta că riscurile financiare legate de durabilitate sunt înţelese în mod corespunzător şi evaluate pe deplin de către toţi participanţii la piaţă. Calitatea şi cantitatea limitate ale informaţiilor privind durabilitatea la nivel de întreprindere limitează informaţiile aflate la dispoziţia investitorilor şi a participanţilor la piaţa financiară. Aceasta reduce transparenţa, sporeşte asimetriile în materie de informaţii, dăunează comparabilităţii şi, în general, împiedică dezvoltarea finanţării durabile şi a deciziilor de investiţii în cunoştinţă de cauză. În plus, astfel cum se indică şi în considerentele directivei propuse, mai multe decizii de investiţii care nu iau în considerare în mod adecvat riscurile legate de durabilitate pot duce la efecte agregate şi amplificate care au potenţialul de a crea riscuri sistemice care ameninţă stabilitatea financiară ([5]). În plus, situaţia precară a informaţiilor privind durabilitatea publicate de întreprinderi împiedică autorităţile de reglementare, autorităţile de supraveghere, autorităţile de stabilitate financiară şi băncile centrale să evalueze în mod corespunzător expunerea la riscurile legate de durabilitate şi, în special, riscurile legate de schimbările climatice ale întreprinderilor şi ale instituţiilor de credit şi financiare care utilizează informaţiile publicate de întreprinderi pentru a lua decizii de finanţare. Prin urmare, BCE consideră că directiva propusă este un pas necesar pentru a remedia lacunele în materie de date care împiedică în prezent elaborarea unor cadre adecvate de politică în materie de durabilitate, de evaluare a riscurilor şi de monitorizare a riscurilor pentru sectorul financiar ([6]).

1.4 BCE consideră că directiva propusă reprezintă un pas important către finalizarea uniunii pieţelor de capital şi, în special, către dezvoltarea unor pieţe de capital ecologice integrate, semnificative şi mature ale UE, care depăşesc frontierele naţionale ([7]). O uniune ecologică a pieţelor de capital ar consolida şi mai mult rolul UE pe pieţele de capital ecologice din întreaga lume ([8]) şi, astfel, ar consolida rolul monedei euro ca monedă globală. Prin crearea unor standarde şi infrastructuri comune pentru pieţele de capital ecologice din UE, aceasta ar putea acţiona astfel ca un catalizator pentru integrarea pieţei de capital a UE în general ([9]). În special, publicarea standardizată şi robustă (privind durabilitatea) este o condiţie prealabilă pentru a se asigura că investitorii dispun de date solide şi comparabile pentru a-şi fundamenta deciziile de investiţii şi, prin urmare, este esenţială pentru facilitarea alocării de capital către proiectele cele mai dorite din întreaga UE, în conformitate cu obiectivele pieţei unice. Alocarea sporită de capital rezultată poate contribui la îmbunătăţirea partajării riscurilor transfrontaliere private şi a rezilienţei economiei UE ([10]). În acest sens, BCE apreciază, de asemenea, faptul că directiva propusă prevede necesitatea includerii în viitorul punct de acces unic european a informaţiilor privind durabilitatea comunicate de întreprinderi ([11]). Prin integrarea informaţiilor privind durabilitatea cu datele financiare, s-ar crea un „ghişeu unic" pentru toate informaţiile critice despre o întreprindere, inclusiv acreditările sale ecologice, de care ar beneficia nu numai investitorii, ci şi toate părţile din sectorul public şi privat interesate de raportarea financiară şi de sustenabilitate.

1.5 BCE sprijină cerinţele propuse pentru întreprinderile mari din UE şi întreprinderile cotate pe pieţele reglementate din UE, inclusiv instituţiile de credit, de a face publice o serie de obiective de durabilitate şi progresele înregistrate în vederea atingerii acestora. Riscul de reputaţie cu care se confruntă întreprinderile care nu îşi respectă angajamentele de aliniere la Acordul de la Paris va contribui la promovarea disciplinei pieţei şi va constitui o contribuţie importantă la strategiile de gestionare a riscurilor şi de aliniere ale instituţiilor de credit.

1.6 Pentru a îmbunătăţi transparenţa şi a promova monitorizarea adecvată a supravegherii, în special a riscurilor legate de climă şi mediu, BCE consideră, de asemenea, că, astfel cum s-a propus în noua strategie a Comisiei privind finanţarea durabilă ([12]), instituţiile financiare ar trebui să facă publice planurile lor de tranziţie spre durabilitate şi de decarbonizare, inclusiv obiectivele intermediare şi pe termen lung, precum şi informaţii cu privire la modul în care intenţionează să îşi reducă amprenta de mediu. Acesta poate fi un instrument puternic de orientare a sistemului financiar către etape clare în vederea atingerii consecvenţei cu obiectivul de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C, în conformitate cu Acordul de la Paris. Autorităţilor competente ar trebui să li se pună la dispoziţie instrumentele necesare pentru a monitoriza şi a reacţiona la riscurile care decurg din nealinierea portofoliilor instituţiilor de credit la obiectivele de tranziţie.

([5]) A se vedea considerentul 12. A se vedea, de asemenea, „Climate-related risks to financial stability" (Riscuri la adresa stabilităţii financiare legate de schimbările climatice), ediţie specială a Raportului BCE privind stabilitatea financiară din mai 2021, disponibilă pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([6]) A se vedea p. 24 şi următoarele din „Eurosystem reply to the European Commission's public consultations on the Renewed Sustainable Finance Strategy and the revision of the Non-Financial Reporting Directive" (Răspunsul Eurosistemului la consultările publice organizate de Comisia Europeană cu privire la strategia reînnoită privind finanţarea durabilă şi revizuirea Directivei privind raportarea nefinanciară), disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([7]) A se vedea discursul doamnei Christine Lagarde, „Towards a green capital markets union for Europe" (Către o uniune ecologică a pieţelor de capital pentru Europa), disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([8]) De exemplu, aproximativ 60 % din totalul obligaţiunilor negarantate cu rang superior verzi emise la nivel mondial în 2020 îşi au originea în UE. Investiţiile în guvernanţa de mediu, socială şi corporativă sunt, de asemenea, concentrate în Europa, cu peste jumătate din fondurile de plasament în obligaţiuni domiciliate în zona euro. În plus, în 2020, aproximativ jumătate din obligaţiunile verzi emise la nivel mondial au fost în euro.

([9]) A se vedea discursurile doamnei Christine Lagarde, „Towards a green capital markets union for Europe" (Către o uniune ecologică a pieţelor de capital pentru Europa) şi „Financing a green and digital recovery" (Finanţarea unei redresări verzi şi digitale), disponibile pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([10]) Piaţa obligaţiunilor verzi prezintă deja un nivel de deţineri transfrontaliere aproape dublu faţă de restul pieţelor europene de obligaţiuni. Acest lucru sugerează că dezvoltarea în continuare a pieţei obligaţiunilor verzi ar aprofunda integrarea financiară în UE. A se vedea capitolul 5 din Raportul BCE privind stabilitatea financiară din noiembrie 2020, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([11]) A se vedea considerentul 48 din directiva propusă.

([12]) A se vedea Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic şi Social European şi Comitetul Regiunilor din 6 iulie 2021: Strategia pentru finanţarea tranziţiei către o economie durabilă, COM(2021) 390 final.

2. **Relevanța directivei propuse pentru obiectivele și atribuțiile BCE și ale Eurosistemului**

2.1 Aspectele legate de durabilitate, în special schimbările climatice, pot avea un impact asupra modului în care băncile centrale își îndeplinesc mandatele, astfel cum se prevede mai jos ([13]). Ca parte a atribuțiilor sale de supraveghere prudențială și a contribuției sale la stabilitatea financiară, BCE sprijină eforturile de politică ale UE menite să îmbunătățească identificarea și gestionarea riscurilor financiare legate de sustenabilitate, în vederea consolidării siguranței și solidității instituțiilor de credit și a stabilității sistemului financiar. În acest context, o informare suficient de cuprinzătoare și granulară cu privire la riscurile de mediu va facilita, de asemenea, stabilirea prețurilor de piață pentru riscurile aferente, în conformitate cu principiul unei economii de piață deschise ([14]). În plus, astfel de practici de informare ar consolida și capacitatea Eurosistemului de a monitoriza și evalua impactul schimbărilor climatice asupra transmiterii politicii monetare.

2.2 *Relevanța pentru politica monetară*

2.2.1 Schimbările climatice și tranziția către o economie mai durabilă afectează prognoza privind stabilitatea prețurilor, principalul obiectiv al SEBC, prin impactul acestora supra indicatorilor macroeconomici precum inflația, producția, gradul de ocupare a forței de muncă, ratele dobânzii, investițiile și productivitatea; stabilitatea financiară; și transmisia politicii monetare ([15]). Riscurile fizice și riscurile de tranziție asociate schimbărilor climatice pot, printre altele, să aibă un impact asupra evaluărilor și bonității întreprinderilor cu efecte de propagare asupra instituțiilor de credit și asupra sistemului financiar ([16]). Deși metodologiile de evaluare a amplorii riscurilor legate de schimbările climatice pentru bănci și stabilitatea financiară sunt încă în curs de elaborare, estimările disponibile sugerează că impactul acestor riscuri va fi probabil semnificativ ([17]). La rândul său, acest lucru ar putea afecta transmisia politicii monetare, de exemplu prin deprecierea activelor și reevaluarea bruscă a riscurilor financiare legate de climă. În plus, în ceea ce privește sectorul bancar, valoarea colateralului poate fi redusă, iar pierderile din credite se pot materializa, ceea ce ar putea afecta negativ poziția de capital și de lichiditate a instituțiilor de credit și a altor intermediari financiari, diminuând astfel capacitatea acestora de a canaliza fondurile către economia reală. Rețeaua de bănci centrale și autorități de supraveghere pentru ecologizarea sistemului financiar (Network for Greening the Financial System – NGFS) recomandă, prin urmare, băncilor centrale să ia în considerare posibilele efecte ale schimbărilor climatice asupra economiei. NGFS susține că aceste efecte pot fi relevante pentru politica monetară chiar dacă se materializează numai dincolo de orizontul convențional pe termen mediu al politicii monetare ([18]).

2.2.2 În plus, atunci când își urmărește obiectivul de stabilitate a prețurilor, Eurosistemul trebuie să asigure o protecție adecvată împotriva riscurilor pentru bilanțul său prin intermediul cadrului său de control al riscurilor. Prin urmare, Eurosistemul trebuie să identifice, să monitorizeze și să atenueze riscurile asociate contrapărților sale, garanțiile pe care le acceptă în operațiunile sale de refinanțare și deținerile sale de active rezultate din tranzacții simple, inclusiv în cadrul portofoliului său de politici nemonetare.

2.2.3 În acest sens, îmbunătățirea practicilor de raportare de către întreprinderi privind durabilitatea ar consolida în mod semnificativ capacitatea Eurosistemului de a monitoriza și evalua impactul schimbărilor climatice asupra transmisiei politicii monetare, de a aborda riscurile financiare legate de climă pe care le deține deja în bilanț și de a asigura o protecție adecvată împotriva riscurilor în bilanțul Eurosistemului.

2.2.4 În plus, astfel cum s-a anunțat în planul său de acțiune pentru a include considerentele legate de schimbările climatice în strategia sa de politică monetară ([19]), Eurosistemul va introduce cerințe de raportare pentru activele din sectorul privat ca un nou criteriu de eligibilitate sau ca bază pentru un tratament diferențiat pentru achiziționarea de garanții și active. Aceste cerințe vor ține seama de politicile și inițiativele UE, inclusiv de directiva propusă, și, prin urmare, vor promova practici coerente de raportare pe piață.

([13]) A se vedea punctul 2.4 din Avizul CON/2021/12. Toate avizele BCE se publică pe website-ul BCE.

([14]) A se vedea p. 2 din răspunsul Eurosistemului citat la nota de subsol 6.

([15]) A se vedea comunicatul de presă „BCE prezintă un plan de acțiune destinat includerii unor considerații referitoare la schimbările climatice în strategia sa de politică monetară", 8 iulie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([16]) A se vedea „Climate-related risks to financial stability" (Riscuri la adresa stabilității financiare legate de schimbările climatice), ediție specială a Raportului BCE privind stabilitatea financiară din mai 2021, disponibilă pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([17]) A se vedea punctul 2.4 din Avizul CON/2021/12; punctul 2.2 din Avizul CON/2021/22; Isabel Schnabel, „Never waste a crisis: COVID-19, climate change and monetary policy" (O criză nu trebuie irosită niciodata: COVID-19, schimbările climatice și politica monetară", masă rotundă virtuală privind „Sustainable Crisis Responses in Europe" (Răspunsuri durabile la criză în Europa, rețeaua de cercetare INSPIRE, 17 iulie 2020, disponibil pe website-ul BCE la www.ecb.europa.eu.

([18]) A se vedea punctul 2.4 din Avizul CON/2021/12; „Climate Change and Monetary Policy: Initial Takeaways" (Schimbările climatice și politica monetară: primele concluzii), iunie 2020, disponibil pe website-ul Rețelei de bănci centrale și autorități de supraveghere pentru ecologizarea sistemului financiar, la adresa www.ngfs.net, la p. 3.

([19]) A se vedea comunicatul de presă „BCE prezintă un plan de acțiune destinat includerii unor considerații referitoare la schimbările climatice în strategia sa de politică monetară", 8 iulie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

2.3 *Relevanța pentru stabilitatea financiară*

2.3.1 Obiectivul directivei propuse de a asigura informații fiabile, consecvente și comparabile cu privire la expunerea întreprinderilor în cadrul unor sectoare diferite la riscuri legate de schimbările climatice este o condiție prealabilă pentru evaluarea exactă a riscurilor financiare generate de schimbările climatice ([20]). Informații mai bune legate de sustenabilitate, bazate pe standarde de raportare unificate și transmise într-o formă care poate fi citită automat, ar spori în mod substanțial capacitatea BCE de a monitoriza și de a aborda impactul schimbărilor climatice asupra stabilității financiare.

2.4 *Relevanța pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit*

2.4.1 Instituțiile semnificative supravegheate direct de BCE trebuie să publice riscurile legate de schimbările climatice care sunt semnificative ([21]). În special, se așteaptă ca acestea să facă publice emisiile de gaze cu efect de seră pentru întregul grup, inclusiv emisiile din aval, precum și indicatorii-cheie de performanță (key performance indicators) (KPI) și indicatorii-cheie de risc (key risk indicators) (KRI) pe care îi utilizează în scopul stabilirii strategiei și al gestionării riscurilor ([22]). În plus, BCE se angajează să elaboreze noi indicatori care să contribuie la evaluarea amprentelor de carbon ale instituțiilor de credit ([23]).

2.4.2 În plus, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 449a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([24]) (denumit în continuare „Regulamentul privind cerințele de capital" sau „CRR"), Autoritatea Bancară Europeană (ABE) a publicat în martie 2021 proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare ([25]), care propun raportări cantitative comparabile privind tranziția legată de schimbările climatice și riscurile fizice pentru anumite instituții de credit, inclusiv informații privind expunerile față de activele legate de emisiile de carbon și activele care fac obiectul unor evenimente cronice și acute de schimbări climatice.

2.4.3 Prin urmare, datele fiabile și comparabile referitoare la climă și mediu furnizate de întreprinderi sunt esențiale pentru ca instituțiile financiare, inclusiv instituțiile de credit, să calculeze în mod corespunzător și să publice ulterior indicatori climatici și de mediu, inclusiv informațiile relevante în temeiul cadrului prudențial. Propunerea de extindere a domeniului de aplicare actual al Directivei 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([26]) (denumită în continuare „Directiva privind raportarea nefinanciară") la toate întreprinderile mari va sprijini eforturile instituțiilor de a colecta date relevante. Cerințele mai detaliate ale directivei propuse și digitalizarea propusă a datelor solicitate vor facilita colectarea acestora într-un mod consecvent.

2.5 *Relevanța pentru colectarea informațiilor statistice*

2.5.1 Articolul 5 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene conferă BCE, cu sprijinul băncilor centrale naționale, competența de a colecta informațiile statistice necesare pentru îndeplinirea misiunilor Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și pentru a contribui la armonizarea normelor și practicilor care reglementează colectarea, elaborarea și difuzarea datelor statistice în domeniile sale de competență. Pentru a-și îndeplini atribuțiile și activitățile, BCE se bazează, pe cât posibil, pe datele existente pentru a limita sarcina impusă agenților raportori. După cum s-a arătat deja, disponibilitatea unor informații de înaltă calitate privind durabilitatea, atât la nivel granular, cât și agregat, este o necesitate pentru luarea unor decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește punerea în aplicare a politicii monetare, supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și contribuția la buna desfășurare a politicilor desfășurate de autoritățile competente în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar. În acest context, elaborarea unor standarde de raportare privind durabilitatea, care să precizeze informațiile pe care întreprinderile trebuie să le prezinte cu privire la factorii de durabilitate, ar permite, totodată, BCE să își îndeplinească mai bine funcțiile prin elaborarea indicatorilor statistici referitori la finanțarea durabilă ([27]). Acest lucru ar permite, la rândul său, BCE să își îmbunătățească eventual propria colectare de informații statistice pentru a reflecta și a se concentra asupra factorilor de durabilitate a mediului.

([20]) A se vedea articolul Echipei de proiect BCE/CERS privind modelarea riscurilor legate de schimbările climatice, „Climate-related risk and financial stability" (Riscurile legate de schimbările climatice și stabilitatea financiară), iulie 2021, p. 9, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([21]) A se vedea Supravegherea bancară a BCE, „Ghid privind riscurile legate de schimbările climatice și de mediu", mai 2020, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([22]) A se vedea Supravegherea bancară a BCE, „Ghid privind riscurile legate de schimbările climatice și de mediu", mai 2020, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([23]) A se vedea comunicatul de presă „BCE prezintă un plan de acțiune destinat includerii unor considerații referitoare la schimbările climatice în strategia sa de politică monetară", 8 iulie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([24]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1)

([25]) A se vedea „Implementing Technical Standards (ITS) on prudential disclosures on ESG risks in accordance with Article 449a CRR" (Standardele tehnice de punere în aplicare privind raportările prudențiale cu privire la riscurile MSG în conformitate cu articolul 449a din CRR), disponibil pe website-ul ABE la adresa www.eba.europa.eu.

([26]) Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (JO L 330, 15.11.2014. p.1).

([27]) A se vedea, de asemenea, comunicatul de presă „BCE prezintă un plan de acțiune destinat includerii unor considerații referitoare la schimbările climatice în strategia sa de politică monetară", 8 iulie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu, în care se confirmă faptul că BCE va elabora indicatori privind instrumentele financiare ecologice, expunerea instituțiilor financiare la riscuri fizice legate de climă prin intermediul portofoliilor lor și amprenta de carbon a instituțiilor financiare.

2.5.2 Din aceste motive, BCE apreciază faptul că, în temeiul directivei propuse, întreprinderile își vor pregăti raportarea privind sustenabilitatea într-un format unic de raportare electronică (XHTML) ([28]). Volumul mare de date care va fi produs prin punerea în aplicare a directivei propuse ar trebui să îndeplinească obiectivele strategiei UE privind datele și ale strategiei privind finanțele digitale ([29]), în special pentru a crea o piață unică în care datele să poată circula în interiorul UE și între sectoare, pentru a utiliza potențialul datelor de nouă generație în interesul public și pentru a promova finanțarea bazată pe date. Îndeplinirea acestor obiective ar ajuta statisticienii oficiali să îmbunătățească importanța și relevanța, oportunitatea și profunzimea datelor și metadatelor lor.

2.5.3 În acest scop, BCE sprijină ferm utilizarea de către entitățile raportoare a standardelor convenite la nivel internațional, cum ar fi identificatorul global al persoanei juridice, astfel cum a fost recomandat de Comitetul european pentru risc sistemic în 2020 ([30]), sau alte standarde convenite ca identificatori unici pentru a îndeplini cerințele de raportare. BCE consideră că utilizarea acestor identificatori, atunci când este posibil în standardele de raportare care urmează să fie elaborate, va îmbunătăți fiabilitatea informațiilor statistice, precum și sfera lor de acoperire, permițând ca datele privind sustenabilitatea întreprinderilor să fie corelate cu alte surse de informații statistice colectate de SEBC (de exemplu, date privind bilanțul individual și/sau date AnaCredit privind creditele bancare individuale), facilitând astfel activitatea analitică și sprijinind elaborarea politicilor.

2.6 *Portofolii de politici nemonetare*

2.6.1 Datele fiabile privind aspectele legate de durabilitate vor fi, de asemenea, esențiale pentru investițiile durabile în portofoliile de politici nemonetare. Eurosistemul a convenit recent asupra unei poziții comune pentru investițiile durabile și responsabile legate de schimbările climatice în portofolii de politici nemonetare exprimate în euro, cu scopul de a demara, în termen de doi ani, raportări de informații legate de climă pentru aceste tipuri de portofolii ([31]).

3. **Aplicarea directivei propuse în cazul băncilor centrale**

3.1 Directiva propusă prevede că statele membre pot alege să nu aplice obligația de a divulga informații referitoare la durabilitate în cazul anumitor întreprinderi excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([32]) (denumită în continuare „Directiva privind cerințele de capital”), inclusiv în cazul băncilor centrale ([33]). Întrucât anumite bănci centrale se pot califica drept întreprinderi în temeiul Directivei privind contabilitatea ([34]) și, prin urmare, ar intra, în principiu, în domeniul de aplicare al directivei propuse, este binevenit să se acorde statelor membre în cauză posibilitatea de a exclude băncile centrale din acest domeniu de aplicare.

3.2 Deși BCE nu intră în domeniul de aplicare al directivei propuse, publicările de informații efectuate de aceasta ar putea beneficia de standardele comune de raportare în temeiul directivei propuse, în măsura în care acestea pot fi adaptate la scopurile specifice ale BCE. De exemplu, BCE a început deja să lucreze la extinderea propriului cadru existent de raportare în materie de mediu pentru a include în 2021 aspecte economice, de guvernanță și sociale, ținând seama de cerințele Directivei privind raportarea nefinanciară ([35]). BCE urmărește să înceapă publicarea de informații privind durabilitatea în 2022 cu trimitere la activitatea BCE din 2021 ([36]).

([28]) A se vedea considerentul 48 și articolul 1 punctul 4 din directiva propusă, care introduc un nou articol 19d în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19) (denumită în continuare „Directiva privind contabilitatea”).

([29]) A se vedea considerentul 48 din directiva propusă.

([30]) A se vedea Recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic din 24 septembrie 2020 privind identificarea entităților juridice (CERS/2020/12).

([31]) A se vedea comunicatul de presă „Eurosystem agrees on common stance for climate change-related sustainable investments in non-monetary policy portfolios” (Eurosistemul adoptă o poziție comună pentru investițiile durabile legate de schimbările climatice în portofolii de politici nemonetare), 4 februarie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa http://www.ecb.europa.eu.

([32]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([33]) A se vedea articolul 1 alineatul (1) al doilea paragraf din directiva propusă, care face trimitere la articolul 2 alineatul (5) punctele 2-23 din Directiva privind cerințele de capital.

([34]) A se vedea anexele I și II la Directiva privind contabilitatea.

([35]) A se vedea „Feedback privind contribuția furnizată de Parlamentul European în cadrul rezoluției sale referitoare la Raportul anual 2019 al BCE”, disponibil pe website-ul BCE la adresa http://www.ecb.europa.eu.

([36]) A se vedea „Feedback privind contribuția furnizată de Parlamentul European în cadrul rezoluției sale referitoare la Raportul anual 2019 al BCE”, disponibil pe website-ul BCE la adresa http://www.ecb.europa.eu.

3.3 În plus, astfel cum s-a menționat mai sus, Eurosistemul s-a angajat să înceapă să publice informații legate de schimbările climatice cu privire la portofoliile sale de politici nemonetare exprimate în euro în următorii doi ani ([37]) și va publica informații legate de schimbările climatice cu privire la activele achiziționate în cadrul programului de achiziționare de obligațiuni emise de sectorul corporativ în scopuri de politică monetară începând cu primul trimestru al anului 2023. În plus, punerea în aplicare a planului de acțiune prezentat recent de BCE pentru a include considerentele legate de schimbările climatice în strategia sa de politică monetară va fi cel puțin în concordanță cu progresele înregistrate în ceea ce privește politicile și inițiativele UE în domeniul comunicării și raportării privind durabilitatea mediului, inclusiv directiva propusă ([38]). Având în vedere lipsa actuală de date de înaltă calitate, informații privind durabilitatea publicate de către Eurosistem ar beneficia în mod substanțial de pe urma raportărilor de către întreprinderi care intră în domeniul de aplicare al directivei propuse, odată ce acestea vor fi disponibile. Prin urmare, prin sprijinirea standardizării raportării legate de schimbările climatice, standardele de publicare în temeiul directivei propuse ar putea, la rândul lor, să faciliteze publicarea în viitor de către Eurosistem de informații legate de climă. BCE va analiza dacă standardele comune de raportare sau părți ale acestora ar putea fi utilizate în viitor ca bază pentru propriile prezentări de informații legate de climă, ținând seama în același timp de particularitățile atribuțiilor și obiectivelor BCE.

4. **Sfera de aplicare a directivei propuse**

4.1 În temeiul directivei propuse, publicarea informațiilor referitoare la durabilitate ar deveni obligatorie începând cu 1 ianuarie 2023 pentru toate întreprinderile mari și cu 1 ianuarie 2026 pentru toate întreprinderile mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din UE ([39]). BCE consideră binevenită extinderea domeniului de aplicare al directivei propuse la toate întreprinderile mari, astfel cum sunt definite în Directiva privind contabilitatea, în comparație cu domeniul de aplicare mai restrâns al Directivei privind raportarea nefinanciară, care prevedea prezentarea obligatorie de informații numai de la entitățile mari de interes public cu cel puțin 500 de angajați ([40]). BCE consideră binevenită, de asemenea, extinderea directivei propuse pentru a include întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) care sunt cotate pe piețele reglementate din UE. Extinderea sferei de acoperire a informațiilor furnizate de întreprinderi este necesară pentru a pune instituțiile financiare, în special instituțiile de credit, într-o poziție mai bună pentru a îndeplini cerințele de publicare de informații privind durabilitatea care le sunt aplicabile și pentru a le permite să își gestioneze propriile expuneri la riscuri legate de durabilitate, în special cele legate de climă. IMM-urile, în special, joacă un rol central în economia europeană și nu numai că sunt expuse la riscuri legate de climă, ci joacă, de asemenea, un rol important în asigurarea tranziției UE către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Prin urmare, este important pentru toate părțile implicate să se obțină de la IMM-uri informații fiabile, consecvente și comparabile legate de durabilitate, inclusiv, după cum s-a indicat deja, pentru instituțiile financiare care trebuie să obțină informații relevante cu privire la contrapărțile lor pentru a-și consolida propriul management al riscurilor și pentru a lua decizii de finanțare în cunoștință de cauză în ceea ce privește IMM-urile.

4.2 În același timp, BCE recunoaște că sarcina administrativă asociată unor cerințe de raportare suplimentare poate avea un impact disproporționat asupra întreprinderilor mai mici și subliniază importanța evitării unei sarcini administrative excesive asupra IMM-urilor. În acest sens, BCE apreciază faptul că directiva propusă urmărește să modereze sarcina suplimentară de raportare pentru întreprinderile mai mici, prin faptul că prevede o introducere progresivă și standarde de raportare simplificate pentru IMM-urile cotate la bursă, care urmează să fie elaborate de Grupul consultativ european pentru raportare financiară (European Financial Reporting Advisory Group) (EFRAG) ([41]). Această abordare proporțională ar trebui, de asemenea, să garanteze că cerințele suplimentare de raportare pentru instituțiile de credit cu privire la contrapărțile lor nu afectează în mod negativ accesul IMM-urilor la finanțare.

4.3 Deși în linii generale sprijină, din motivele de mai sus, o abordare proporțională față de IMM-uri, BCE consideră că, față de ceea ce se prevede în prezent în directiva propusă, calendarul de aplicare a standardelor simplificate de raportare ar putea fi devansat . În plus, va fi important ca standardele de raportare simplificate propuse pentru IMM-uri să asigure un nivel suficient de informații comparabile și consecvente pentru a permite o evaluare adecvată a riscurilor legate de durabilitate și alinierea IMM-urilor respective la tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

([37]) A se vedea comunicatul de presă „Eurosystem agrees on common stance for climate change-related sustainable investments in non-monetary policy portfolios" (Eurosistemul adoptă o poziție comună pentru investițiile durabile legate de schimbările climatice în portofolii de politici nemonetare), 4 februarie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa http://www.ecb.europa.eu.

([38]) A se vedea comunicatul de presă „BCE prezintă un plan de acțiune destinat includerii unor considerații referitoare la schimbările climatice în strategia sa de politică monetară", 8 iulie 2021, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([39]) A se vedea articolul 1 punctul 3 din directiva propusă, care înlocuiește articolul 19a din Directiva privind contabilitatea.

([40]) „Întreprinderile mari" sunt definite la articolul 3 alineatul (4) din Directiva privind contabilitatea drept întreprinderi „care, la data bilanțului, depășesc limitele a cel puțin două dintre următoarele trei criterii (a) totalul bilanțului: 20 000 000 EUR; (b) cifra de afaceri netă: 40 000 000 EUR; (c) numărul mediu de salariați în cursul exercițiului financiar: 250". În schimb, Directiva privind raportarea nefinanciară acoperă numai întreprinderile mari cu peste 500 de angajați care sunt entități de interes public, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Directiva privind contabilitatea [actualul articol 19a alineatul (1) din Directiva privind contabilitatea].

([41]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din directiva propusă prin care se introduce articolul 19c privind standardele de raportare privind durabilitatea pentru IMM-uri în Directiva privind contabilitatea.

4.4 BCE observă că o foarte mare parte din directiva propusă s-ar aplica și instituțiilor de credit. În special, instituțiile de credit vor avea obligația de a divulga informații privind durabilitatea în temeiul directivei propuse. Cu toate acestea, din actuala redactare nu reiese clar dacă directiva propusă intenționează să acopere toate instituțiile de credit, indiferent de dimensiunea acestora, sau numai instituțiile de credit care se califică drept întreprinderi mari sau întreprinderi ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe piețele reglementate din UE. Considerentele directivei propuse ([42]) prevăd că instituțiile de credit ar trebui să facă obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea, cu condiția ca acestea să îndeplinească anumite criterii de mărime. Totuși, această limitare a aplicabilității la instituțiile de credit bazată pe anumite criterii de mărime nu rezultă în mod clar din articolele directivei propuse ([43]). Mai degrabă, dispozițiile relevante ar putea fi interpretate și ca prevăzând că instituțiile de credit ar fi acoperite de măsurile de coordonare, indiferent de dimensiunea lor. În conformitate cu intenția legislativă a directivei propuse exprimată în considerentele acesteia, BCE sugerează clarificarea acestui punct, astfel încât numai instituțiile de credit care îndeplinesc și criteriile de mărime să facă obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea ([44]). În plus, ar trebui asigurată alinierea minimă cu sfera de acoperire a informațiilor publicate cu privire la riscurile de mediu, sociale și de guvernanță în temeiul CRR, în special al articolului 449a din regulamentul respectiv, în temeiul căruia atât criteriile de dimensiune, cât și cele de complexitate sunt luate în considerare atunci când se evaluează dacă o instituție de credit se califică drept mare.

5. **Standarde comune obligatorii de raportare**

5.1 Directiva propusă va introduce standarde comune de raportare obligatorii, care urmează să fie adoptate de Comisie ca acte delegate ([45]). Standardele comune de raportare de o calitate suficientă care stau la baza publicării de informații comparabile, transparente și fiabile legate de durabilitate sunt esențiale pentru elaborarea unor indicatori de sustenabilitate mai comparabili și mai fiabili, pentru evaluarea corectă a riscurilor (financiare și nefinanciare) legate de durabilitate și, prin urmare, pentru stabilirea prețurilor activelor și calibrarea măsurilor de control al riscurilor. Acest lucru ar fi benefic pentru gestionarea riscurilor instituțiilor de credit, raportarea internă și publicarea de informații cu privire la riscurile de mediu, sociale și de guvernanță și, după cum s-a indicat deja, pentru băncile centrale și autoritățile de supraveghere în efectuarea de analize și includerea considerentelor legate de climă în executarea mandatelor lor ([46]).

5.2 În conformitate cu conținutul directivei propuse, standardele comune de raportare care urmează să fie adoptate ar trebui să conțină, de asemenea, o perspectivă de dublă semnificație, concentrându-se asupra aspectelor care influențează performanța, poziția și dezvoltarea întreprinderilor („materialitatea financiară”), dar și informații privind impactul social și de mediu mai larg al întreprinderilor („materialitatea socială și de mediu”). Standardele comune de raportare ar trebui să includă, cel puțin, elemente de date standardizate și comparabile care sunt relevante pentru analiza riscurilor financiare legate de climă, atât tranzitorii, cât și fizice ([47]). Acestea includ, de exemplu, localizarea geografică și activitățile comerciale ale activelor/incintelor și presiunile asupra mediului asociate, clasificarea sectorială a întreprinderilor și concentrarea sectorială a expunerilor financiare, emisiile de gaze cu efect de seră (domeniul de aplicare 1-3) ([48]) și intensitatea carbonului. Standardele comune de raportare ar trebui să conțină orientări clare privind metodologiile utilizate pentru cuantificarea impactului financiar al riscurilor legate de schimbările climatice pentru întreprinderea care raportează informații. BCE consideră binevenit și faptul că directiva propusă prevede adoptarea unor acte delegate care să precizeze informațiile pe care întreprinderile trebuie să le raporteze în mod specific sectorului în care își desfășoară activitatea ([49]). În conformitate cu conținutul deja inclus în directiva propusă, standardele comune de raportare ar trebui să prevadă, de asemenea, raportarea de informații cuprinzătoare și comparabile cu privire la politicile pe care întreprinderile le aplică pentru a aborda și a gestiona impactul potențial al acestor riscuri ([50]). În acest context, standardele de raportare ar trebui să includă indicatori cantitativi care să depășească caracterul în mare parte calitativ al raportărilor de informații existente și care ar facilita utilizarea și comparabilitatea informațiilor legate de durabilitate.

([42]) A se vedea considerentul 23 din directiva propusă.

([43]) A se vedea articolul 1 punctele 1 și 3 din directiva propusă, care modifică articolul 1 și, respectiv înlocuiește articolul 19a din Directiva privind contabilitatea.

([44]) Astfel cum se propune în anexa tehnică anexată la prezentul document.

([45]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din directiva propusă, care introduce articolul 19b în Directiva privind contabilitatea.

([46]) A se vedea p. 26 din răspunsul Eurosistemului citat la nota de subsol 6.

([47]) A se vedea și Supravegherea bancară a BCE, „Ghid privind riscurile legate de schimbările climatice și de mediu”, mai 2020, disponibil pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

([48]) Protocolul privind gazele cu efect de seră face distincție între emisiile întreprinderilor de gaze cu efect de seră care sunt directe și rezultate din surse deținute sau controlate (domeniul de aplicare 1), cele care sunt indirecte și rezultate din achiziționarea de electricitate, vapori, încălzire sau răcire (domeniul de aplicare 2) și toate celelalte emisii indirecte, inclusiv în special cele care sunt produse de-a lungul lanțului valoric al întreprinderii, fie în sens ascendent, fie în sens descendent (domeniul de aplicare 2); a se vedea website-ul Protocolului privind gazele cu efect de seră la adresa ghgprotocol.org.

([49]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din directiva propusă, care introduce articolul 19b alineatul (1) litera (b) subpunctul (ii) în Directiva privind contabilitatea.

([50]) A se vedea, de asemenea, articolul 1 punctul 3 din directiva propusă, în care se înlocuiește articolul 19a din Directiva privind contabilitatea și se introduce o nouă literă (d) la alineatul (2) al acelui articol.

5.3 În acest sens, BCE salută, de asemenea, includerea în propunere a unor obiective prospective. În prezent, Directiva privind raportarea nefinanciară nu dispune de indicatori de durabilitate prospectivi, care sunt, totuși, un ingredient esențial pentru identificarea timpurie a riscurilor și pentru formularea proactivă a răspunsurilor de atenuare. Aceasta este o componentă necesară pentru stabilirea obiectivelor și pentru analiza scenariilor. Prin urmare, BCE sprijină ferm prevederea din directiva propusă conform căreia informațiile care trebuie raportate ar trebui să includă „planurile [...] menite să asigure că modelul său de afaceri și strategia sa sunt compatibile cu tranziția către o economie durabilă și cu limitarea încălzirii globale la 1,5 °C, în conformitate cu Acordul de la Paris ” ([51]). Astfel de informații prospective ar trebui să fie exprimate în termeni standardizați și ușor comparabili, să fie susținute de metodologii armonizate și să fie verificate extern de către terți, astfel cum se prevede în propunerea de directivă, pentru a le asigura credibilitatea și fiabilitatea.

5.4 Directiva propusă prevede consultarea BCE cu privire la standardele de raportare privind durabilitatea și afirmă că BCE ar trebui să își prezinte avizul cu privire la astfel de standarde, în cazul în care decide să prezinte unul, în termen de două luni de la data consultării de către Comisie ([52]). BCE este pregătită să emită un astfel de aviz în termenul de două luni propus. În plus, BCE apreciază importanța deosebită acordată autorităților publice și instituțiilor europene în procesul legislativ pentru actele delegate ([53]) și va încuraja eforturile de colaborare între acestea.

6. **Alinierea cu alte acte legislative ale UE**

6.1 BCE sprijină cu fermitate obiectivul declarat al directivei propuse de a asigura consecvența standardelor de raportare privind durabilitatea cu cerințele prevăzute de alte acte legislative ale UE ([54]). Standardele ar trebui, în special, să fie aliniate cu cerințele de publicare prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului ([55]) și ar trebui să țină seama de indicatorii și metodologiile subiacente stabilite în diferitele acte delegate adoptate în temeiul Regulamentului privind taxonomia, de cerințele de publicare aplicabile administratorilor indicilor de referință în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului ([56]), de standardele minime pentru construirea indicilor de referință ai UE pentru tranziția climatică și a indicilor de referință UE aliniați la Acordul de la Paris, precum și de orice activitate desfășurată de ABE în punerea în aplicare a cerințelor de publicare din cadrul pilonului III din CRR ([57]). BCE sprijină inițiativele menite să asigure consecvența și să reducă la minimum complexitatea obligațiilor de raportare care decurg din diferite texte legislative. Duplicarea obligațiilor și inconsecvența definițiilor, a domeniului de aplicare și a obiectivelor cerințelor aplicabile introduc complicații și ambiguități inutile pentru întreprinderi ([58]) și, în general, reduce transparența și atractivitatea internațională a cadrului de reglementare al UE. În cazul în care astfel de redundanțe și inconsecvențe nu pot fi reconciliate prin sintetizarea lor în standardul UE de raportare privind durabilitatea, așa cum este cazul atunci când provin din textele legislative, Comisia ar trebui să aibă în vedere o revizuire globală a cadrului legislativ privind finanțarea durabilă, inclusiv posibile modificări juridice specifice pentru a direcționa și simplifica peisajul legislativ.

6.2 BCE subliniază că directiva propusă ar trebui să vizeze alinierea deplină cu alte acte legislative ale UE și ar trebui să reducă la minimum și, în mod ideal, să elimine riscul unor inconsecvențe prezente sau viitoare care ar putea apărea în mod dinamic, pe măsură ce diferitele instrumente legislative evoluează în paralel în timp. Întrucât instrumentele legislative menționate anterior sunt toate interconectate și se bazează pentru funcționarea lor corectă pe cerințele de informare furnizate reciproc, cadrul ar putea să nu fie rezilient la schimbări necoordonate ale componentelor individuale. În special, directiva propusă prevede revizuirea standardelor de raportare privind durabilitatea o dată la trei ani ([59]), în timp ce alte texte legislative vor rămâne statice. Acest lucru implică riscul de a genera discrepanțe în timp. BCE sprijină revizuirea holistică a cadrului de finanțare durabilă în ansamblu, mai degrabă decât revizuirile paralele și necoordonate ale fiecărui instrument legislativ în mod individual.

([51]) A se vedea articolul 1 punctul 3 din directiva propusă, care înlocuiește articolul 19a alineatul (2) din Directiva privind contabilitatea.
([52]) A se vedea articolul 1 punctul 11 din directiva propusă, care modifică articolul 49 din Directiva privind contabilitatea.
([53]) A se vedea articolul 1 punctul 11 din directiva propusă, care modifică articolul 49 din Directiva privind contabilitatea.
([54]) A se vedea considerentul 35 din directiva propusă.
([55]) Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1.).
([56]) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).
([57]) A se vedea considerentul 35 din directiva propusă.
([58]) A se vedea p. 29 din răspunsul Eurosistemului citat la nota de subsol 6.
([59]) A se vedea articolul 1 punctul 4 din directiva propusă, care introduce articolul 19b alineatul (1) în Directiva privind contabilitatea.

6.3 Având în vedere caracterul central al Regulamentului privind taxonomia în agenda UE privind finanțarea durabilă, informațiile raportate în temeiul directivei propuse privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea ar trebui să fie consecvente cu cerințele de informare prevăzute de Regulamentul privind taxonomia și să permită întreprinderilor și oricăror altor agenți care intră în domeniul de aplicare al obligațiilor privind taxonomia prevăzute de Regulamentul privind taxonomia să obțină toate informațiile relevante de care au nevoie pentru a respecta obligațiile de raportare de informații la nivel de produs și de întreprindere prevăzute în Regulamentul privind taxonomia.

7. **Alinierea cu inițiativele internaționale**

7.1 BCE apreciază, de asemenea, faptul că directiva propusă prevede că standardele UE de raportare privind durabilitatea ar trebui să se bazeze pe inițiativele internaționale de raportare privind durabilitatea și să contribuie la acestea ([60]). Absența unui cadru standardizat la nivel mondial pentru publicarea informațiilor duce la o comparabilitate și o consecvență insuficiente între jurisdicții, poate genera bariere inutile în calea fluxurilor internaționale de finanțare durabilă și ar putea duce la condiții de concurență inegale între jurisdicții, ceea ce ar putea afecta în mod nefavorabil întreprinderile din UE și ar putea genera costuri mai mari pentru întreprinderile și instituțiile financiare din UE. Prin urmare, BCE sprijină eforturile coordonate la nivel mondial care vizează convergența către standarde comune de transparență și publicare la nivel mondial, în special propunerea Fundației Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) de a crea un nou Consiliu pentru standarde de durabilitate și de a elabora standarde pentru raportarea în domeniul climei și alte subiecte legate de durabilitate. Fundația IFRS ar trebui să elaboreze un astfel de standard împreună cu EFRAG, pentru a asigura alinierea și compatibilitatea dintre IFRS și standardele UE. Niciun standard internațional nu ar trebui să fie lipsit de cele mai bune practici la nivel mondial și ar trebui, în mod ideal, să acopere toate aspectele legate de durabilitate, în concordanță cu conținutul directivei propuse. Aceasta ar trebui să impună întreprinderilor să publice nu numai aspecte care influențează valoarea întreprinderii, ci și informații privind impactul social și de mediu mai larg al întreprinderii („dublă semnificație"). Inițiativele luate la nivel regional sau mondial nu ar trebui să împiedice UE să meargă mai departe atunci când își adaptează standardele de raportare privind durabilitatea în temeiul directivei propuse, în conformitate cu propriile ambiții și cadrul juridic al UE, asigurând în același timp alinierea și consecvența cu scenariul de referință internațional.

8. **Dispoziții privind auditul**

8.1 BCE consideră binevenită instituirea unui proces de verificare a raportării privind sustenabilitatea întreprinderilor, astfel cum a fost introdus prin auditul obligatoriu ([61]). Extinderea auditului obligatoriu nu numai la informațiile retrospective, ci și la cele prospective este esențială pentru a oferi certitudine tuturor părților interesate și pentru a asigura credibilitatea informațiilor și a angajamentelor. Fiabilitatea sporită a informațiilor furnizate va sprijini dezvoltarea și aprofundarea ulterioară a piețelor financiare, nu numai în ceea ce privește finanțarea necesară a tranzițiilor, ci și în ceea ce privește acoperirea riscurilor legate de durabilitate.

În cazul în care BCE recomandă modificarea directivei propuse, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe EUR-Lex.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 7 septembrie 2021.

Președintele BCE
Christine LAGARDE

([60]) A se vedea considerentul 37 din directiva propusă.
([61]) A se vedea articolul 3 din directiva propusă., de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).